

§. 38, *Въ Іерусалимъ Іисусъ са навѣтува отъ
Архіереитѣ и Фарисеитѣ.*

Іисусъ като пристигна въ Іерусалимъ, Іудеитѣ го търсѣхъ и казвахъ: *Дѣ е онзи?* И едни го мыслѣхъ за добъръ, а други за лъжець; но никой не дързѣ да говори противъ него. А като са прѣполовяваше празникътъ, възлѣзе Іисусъ въ храмътъ и поучаваше. И понеже Іудеитѣ са чудѣхъ какъ има извѣстіе отъ свещеннитѣ писанія, като не ги училъ? той оправдава ученіето си, като отъ Бога дадено, а изобличава ги че искатъ да го убійтъ, защото исцѣриль раслабныйтъ който лѣжѣше на овчата кѣпалница. Мнозина отъ Іерусалимлянитѣ, като го гледахъ че ходи явно, сумнявахъ са да не бы гонителитѣ му да са познали, че той е Христосъ, и за туй не го закачатъ. Но пакъ тѣ размышлявахъ, че този е на сичкытѣ познать, а Христосъ кога дойде, никой нече знае отъ дѣ е. Мнозина обаче отъ народътъ, повѣрвахъ въ него, като казвахъ: „Нема Христосъ кога дойде ще прави по голѣмы чудеса?“ За туй Архіереитѣ и Фарисеитѣ проводихъ слугы да го уловятъ, но никой не дързѣ да простре рѣка отъ горѣ му. — А въ послѣдній день, великыйтъ на празникътъ, когато Іисусъ явно призоваваше онѣзи които искатъ да станятъ чрѣзь вѣрата въ него достойны за дароветѣ на Светаго Духа, пакъ станъ раздоръ и прѣспирня между слушателитѣ като казвахъ, кой е този? и пакъ народътъ му са чуди, Фарисеитѣ са съвѣтувать за него, а Никодимъ го оправдава. (Іоан. с. 1—16. 3. 11—53.)